

dansk Sukker til Produktionsprisen, altsaa til en Detailpris, der vil ligge omkring 80 Øre, saa vilde der ikke af den Ordning opstaa de Vanskeligheder, som har foralendigt Fremsættelsen af nærværende Forslag, maaske visse andre Vanskeligheder, men ikke disse særlige. Men ærede Medlemmer vil erindre, at det ikke er Hensigten at gaa den Vej i indeværende Aar, og i de tidligere Aar har man da ogsaa søgt at tilvejebringe en Deling af Prisen, saaledes at Husholdningerne kunde erholde Sukkeret til en forholdsvis billig Pris, mod at der af Industrien, som for dette Produkts Vedkommende i det væsentligste er Luksusindustri, betales en forholdsvis højere Pris. Gennem denne Deling bliver altsaa Sukkeret i Sukkervarer, Chokolade og saadant dyrere end det Sukker, som indgaar i Husholdningsforbruget. Denne Ordning tror jeg der vil være et almindeligt Ønske om at opretholde, men skal den kunne opretholdes, vil det være nødvendigt, at Staten har en Mulighed for at regulere Importen af Sukker. Ellers kunde det tænkes, at Sukkeret vilde kunne indføres til Landet noget billigere, f. Eks. end den Pris, man fastsætter for Industrien, hvorved Industrien vilde kunne frigøre sig for Aftagelsen af det danske Sukker og derigennem omstyrte det finansielle Grundlag for det billigere Husholdningssukker. Da der ikke er nogen Sandsynlighed for, at Sukkeret vil kunne indføres billigere end den danske Produktionspris, vil der overhovedet neppe blive Tale om en større Prisforskel, men selv en relativt mindre Prisforskel vil kunne gøre det fordelagtigt for en Industri, der har et stort Forbrug, at indføre det blot 1 eller 2 Øre billigere udenlandske Sukker, hvorved hele Sukkerordningens finansielle Grundlag vil blive omstyrtet. Det er derfor, man her i Landet ligesom i Sverige, hvor man paa samme Maade har ladet en Produktionsordning ledsage af en Indførselsordning, har ment at maatte gaa til at foreslaa en Eneberetigelse for Staten til at indføre Sukker i det kommende Aar.

Forslaget har været behandlet i den overordentlige Kommission, hvor alle Medlemmer har givet deres Tilslutning til denne Side af Sagen. Det har været behandlet i det høje Folketing, som enstemmigt har vedtaget Lovforslaget. Et enkelt Medlem udtalte sig ganske vist derimod, men afgav ikke sin Stemme imod Forslaget. Dette ærede Medlem mente, at Lovforslaget tilsignede muligvis at hindre billig Indførsel af Sukker til Danmark. Det ærede Medlem

havde ikke Ret heri. Jeg tillod mig overfor ham at paavise, at saafremt der skulde komme Sukker frem, som var billigere end Gennemsnitsproduktionsprisen for det Sukker, der produceres her i Danmark, vil det ogsaa ligge i Ordningens Interesse at søge at gøre den danske Befolkning meddelagtig heri. Altsaa ikke at hindre Tilførsel af billigere Sukker, men at sikre den billigst mulige Pris paa det størst mulige Kvantum for Husholdningerne er dette Lovforslags Hensigt. Det er derfor, tror jeg, det har faaet det høje Folketings enstemmige Tilslutning, og derfor haaber jeg, at det her maa faa samme gunstige Skæbne.

Ole Hansen: Nogen Bestemmelse om Sukkerordningen for det kommende Aar er der som bekendt ikke truffet. Vi har gennemført Loven af 14. April, hvorved der blev fastsat en Pris, der kunde ydes til Roedyrkerne, og vi gennemførte denne Lov for at tilvejebringe nogenlunde Sikkerhed for, at et tilstrækkelig stort Areal blev besaaet med Sukkerroer. Men om der skal finde en Rationering af Sukker Sted, hvilken Pris der skal fastsættes paa det Sukker, der anvendes i Husholdningerne, hvor meget Sukker der skal tildeles Industrien, og hvilken Pris der skal fastsættes for dette Sukker, derom er der endnu ikke truffet nogen endelig Afgørelse. Og det Forslag, der her foreligger, berører i og for sig heller ikke dette Spørgsmaal. Det er et Tillæg, et Supplement, til Loven af 14. April, som maa anses for nødvendigt for at tilvejebringe et nogenlunde sikkert Grundlag, hvorpaa Sukkerordningen for det kommende Aar kan hvile. Jeg kan derfor anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse, og jeg kunde for saa vidt have indskrænket mig til disse Bemærkninger, hvis ikke der under Behandlingen af Sagen i det andet Ting var fremsat nogle Udtalelser af den højtærede Indenrigsminister, som jeg gerne vil have Lov til at fremdrage og knytte et Par Bemærkninger til.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte under Sagens første Behandling i Folketinget, at „den danske Befolkning under hele Krigsperioden har faaet den største Sukkerrationering, der overhovedet har kunnet gives i noget Land, dobbelt saa stor som i vore Nabolande, til Tider betydelig større.“ Vi har endvidere, udtalte den højtærede Minister, kunnet levere dette Sukker „til en Pris, der er halvt saa høj, ja, undertiden endnu langt mindre end den, andre Lande har givet . . . billigere end nogetsteds i Verden og mere end noget-